

MSB 363

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Al de raad Gods

Door Robert Juneau

In Handelingen hoofdstuk twintig wordt beschreven hoe de apostel Paulus en zijn metgezellen door Macedonië reizen en vervolgens naar Griekenland gaan. Daarna keren ze terug naar Macedonië en brengen ze uiteindelijk enige tijd door in Troas. Vanuit Troas vervolgen ze hun reis en kiezen ze ervoor om langs Efeze te varen, omdat Paulus graag Jeruzalem wil bereiken om Pinksteren te vieren. Ze komen terecht in Milete. Vanuit Milete stuurt hij iemand naar Efeze om de oudsten der gemeente te roepen (Handelingen 20:17).

In reactie op het verzoek van een apostel in de Handelingentijd komen deze mannen naar Milete om naar Paulus te luisteren. Paulus begint te vertellen hoe hij zich onder hen heeft gedragen. **“Hoe ik heb niets nagelaten van hetgeen nuttig was om u te verkondigen en te leren in het openbaar en binnenshuis”** (Hand.20:20).¹ Vervolgens zegt Paulus: **“En nu, zie, ik weet, dat gij allen, onder wie ik rondgereisd heb met de prediking van het Koninkrijk, mijn aangezicht niet meer zien zult. Daarom verklaar ik u op de dag van heden, dat ik rein ben van aller bloed; want ik heb niet nagelaten u al de raad Gods te verkondigen”** (Hand.20:25-27).

Wat was er zo belangrijk aan het feit dat hij al de raad Gods had verkondigd aan de oudsten van de gemeente (Grieks: *EKKLESIA*) van God in Efeze? Paulus waarschuwt deze mannen voor wat er gaat komen. **“Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde (Grieks: *POIMNION*), waarover de heilige Geest u tot opzieners (Grieks: *EPISKOPOS*) gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden (Grieks: *POIMAINŌ*), die Hij Zich door het bloed van zijn Eigene² verworven heeft.”** (Hand.20:28). Deze opzieners waren door God aangesteld om hun kudde te hoeden in de Handelingentijd en Paulus geeft hen zijn afscheidsadvies over hoe ze kunnen volbrengen wat God van hen verwacht. Paulus vervolgt: **“Zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de**

¹ Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

² De vertaling die de Schrijver heeft gebruikt heeft: “... die Hij met Zijn eigen bloed heeft gekocht...” Vergelijk ook Statenvertaling: “... welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed”. (vert.)

discipelen achter zich aan te trekken” (Hand.20:29-30). **“En nu, ik draag u op aan de Here en het woord zijner genade, aan Hem, die bij machte is te bouwen en het erfdeel te geven onder alle geheiligden”** (Hand.20:32).

De uitdrukking ‘raad Gods’ komt vier keer voor in het Oude Testament en twee keer in het Nieuwe Testament.³ De enige keer dat we de uitdrukking ‘al de raad Gods’ tegenkomen, is hier in Handelingen 20. Dit is laat in de bediening van Paulus in de periode van Handelingen en hij staat op het punt gearresteerd te worden wanneer hij in het volgende hoofdstuk in Jeruzalem aankomt. Door de Geest van God herinnert Paulus deze oudsten uit Efeze eraan dat hij hun al de raad Gods heeft verkondigd. Dit zou van groot belang zijn voor hun voortdurende succes als herders en opzieners in Efeze. Alleen God en het woord van God zouden deze mannen opbouwen en heiligen.

Alle gelovigen moeten erop letten dat ze niet ten prooi vallen aan dwalingen in deze tijd waarin dwalingen zo wijdverbreid zijn. **“Sommigen, die woordvoerders daarvan zijn, zijn het spoor des geloofs bijster geraakt”** (I Tim.6:21). Om God door zijn Woord te kunnen kennen, moet het juist vertaald, juist begrepen (geïnterpreteerd) en juist uitgelegd worden. Dwalingen ontstaan vaak doordat een vers of een Schriftgedeelte uit zijn context wordt gehaald en wordt gebruikt om in een bepaald verhaal te passen. Dit wordt een *eisegese*-manier van interpretatie genoemd, waarbij eisegese “erin brengen” betekent,⁴ in tegenstelling tot exegese, wat “eruit brengen” betekent. We moeten uit de Schrift naar buiten brengen wat God ons wil laten weten, en niet in de Schrift brengen wat wij willen dat er staat.

De problemen die mensen ondervinden wanneer ze worstelen om God te leren kennen en begrijpen door zijn Woord, worden verergerd door de theologische systemen die zijn ontwikkeld. Deze systemen negeren of veronachtzamen niet opzettelijk wat de Bijbel zegt, maar ze verkondigen slechts een *gedeeltelijke* raad van God. Ik ben ervan overtuigd dat dit de oorzaak is van veel van de verschillen in theologie binnen het christendom. De systemen zijn robuust gedefinieerd en zo opgezet dat de gemeenteleden aan de voeten van de uitlegger zitten en zelden iets in twijfel trekken van wat ze horen. Hierdoor leren ze de systemen kennen waaraan ze gebonden worden. Het Woord van God is wel degelijk aanwezig in de meeste van deze systemen, maar omdat het niet de volledige raad van God is, worden er verkeerde conclusies getrokken. Systemen zoals deze ondersteunen de marginale groeperingen die vaak als sekten worden aangeduid. Over de definitie van wat een sekte is, kan worden gediscussieerd, maar over het volgende criterium zijn de meesten het eens: als een groep de goddelijkheid van Christus heeft verworpen, is het een sekte. Mormonen, Jehova's Getuigen, Unitariërs, om er maar een paar te noemen, geloven niet dat Jezus Christus God is.

We mogen echter niet voorbijgaan aan dit probleem van de systemen binnen de gangbare christelijke groeperingen. Een van de grootste overtreders valt onder de veelomvattende titel van de Gereformeerde Theologie. Ze hebben hun geloofsstructuur zelfs systematische theologie genoemd. Binnen dit systeem hebben we theologieën zoals: verbondstheologie, calvinisme, amillennialisme, preterisme en vervangingstheologie. Al deze groeperingen beweren christelijk te zijn; zij claimen het Woord van God als hun bron en autoriteit. Maar er ontbreekt iets; zij luisteren niet naar ‘al de raad Gods’ bij het vormen van hun geloofsovertuigingen. Hier volgen enkele voorbeelden. De unitaristen citeren: **“Indien gij Mij liefhadt, zoudt gij u verblijd hebben, omdat Ik tot de Vader ga, want de Vader is meer dan Ik”** (Joh.14:28). Door deze en andere verzen die de menselijkheid van Jezus benadrukken, zijn ze overtuigd dat Hij slechts een mens is. Alle gelovigen erkennen de menselijkheid van Christus, maar dat is niet al de raad Gods. Ze moeten al het bewijs voor de goddelijkheid van Christus negeren of verdraaien. Hoewel niet alle unitariërs het hiermee eens zijn, komen velen tot de conclusie dat een gewone mens niet het offer voor de zonden van anderen kan zijn. Zij zijn van mening dat Jezus Christus niet de verzoening voor onze zonden is, dat het kruis niet voldoet aan Gods gerechtigheid en dat Gods genade niet komt door geloof in de dood, begraving en opstanding van Christus voor onze redding. Deze veronderstelling resulteert in weer een andere op werken gebaseerde godsdienst. Deze gedachtegang zou nooit bestaan hebben als men niet de oorspronkelijke, onjuiste overtuiging had omarmd dat Jezus Christus niet de vertegenwoordiger van God in het vlees was en gelijk aan de Vader. Hij **“die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht”** (Fil.2:6).⁵ **“Want in Hem (Christus) woont al de volheid der godheid lichamelijk”** (Col.2:9).

De calvinist zal beweren dat God bepaalt wie er gered wordt en wie niet, door hun favoriete verzen te citeren. **“Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd (PROORIZŌ) als zonen van Hem te worden**

³ Dit geldt voor de vertaling die de schrijver heeft gebruikt, te weten de *New King James Version* (vert.)

⁴ In het Nederlands gewoonlijk ‘inlegkunde’ genoemd. In tegenstelling tot ‘exegese’ komt ‘eisegese’ niet voor in Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse taal (twee meest recente edities) niet voor. (vert.)

⁵ Wellicht duidelijker: “die bestaande in de gestalte van God het niet als geroofd goed heeft beschouwd gelijk te zijn aan God” (Naardense Bijbel 2014/2024). (vert.)

aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil” (Ef.1:4-5). Dit vers, samen met enkele andere, overtuigt hen ervan dat God heeft bepaald wie van zijn kinderen gered zal worden en wie niet. Als deze opvatting eenmaal in hun denken is verankerd, leidt het ertoe dat calvinisten deze opvatting gaan lezen in de Schrift op plaatsen waar het, gezien de context, niet echt staat. Dit idee leidt ook tot vele andere niet-Bijbelse opvattingen, zoals: God moet *alle* dingen bepalen (wat betekent dat we geen echte vrije wil hebben); totale verdorvenheid (wat betekent dat de mensheid niet in staat is om op het evangelie te reageren zonder eerst door God uitverkoren en wedergeboren te zijn); en beperkte verzoening (wat betekent dat God alleen stierf voor de mensen die Hij verkiest te redden). Deze overtuigingen zouden nooit kunnen worden aangehangen als men niet eerst de valse hypothese had geslikt dat God voor sommigen wel en voor anderen geen verlossing bepaalt. Wat in hun begrip ontbreekt, zijn twee kleine woorden die alles veranderen. Dit vers stelt duidelijk dat God degenen tevoren heeft bestemd die “in Hem” zijn. De uitdrukking “in Hem” komt overal in Efeziërs hoofdstuk één voor bij de beschrijving van onze zegeningen in Christus, maar de calvinist weigert dit te zien.

Preteristen geloven dat alle profetieën vervuld waren vóór de val van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. Deze opvatting is volledig ontsproten aan de menselijke geest en staat buiten alles wat de Schrift ons leert. Dit leidde tot het Amillennialisme, het geloof dat er geen duizendjarige regering van Christus op aarde zal zijn. Dit moet worden opgevat als ‘het christelijke tijdperk’ en niet als letterlijk duizend jaar. Lucas 17:21 zegt: **“ook zal men niet zeggen: zie, hier is het of daar! Want zie, het Koninkrijk Gods is bij u.”** Dit vers, en een paar andere, overtuigen de Amillennialisten ervan dat dit alleen een geestelijke (wat dat voor hen ook moge betekenen) gebeurtenis is, omdat het “in ons” is. Alle verzen die duidelijk maken dat de duizend jaar een toekomstige belofte van God zijn die zegeningen zal brengen op aarde en voor de mensheid, worden genegeerd of verdraaid om in hun verhaal te passen. De vroege kerk verloor de werkelijkheid van het koninkrijk van God als onze hoop uit het oog en verving deze door de hemel. Deze ommezwaai zou niet hebben plaatsgevonden als zij niet de verkeerde aanname hadden omarmd dat het koninkrijk van God geestelijk is en geen letterlijke gebeurtenis. Dit leidde tot de vervangingstheologie, die stelt dat de christelijke kerk in Gods plannen de plaats van Israël heeft ingenomen. Romeinen 9:6-7 zegt: **“Want niet allen, die van Israël afstammen, zijn Israël, en zij zijn ook niet allen kinderen, omdat zij nageslacht van Abraham zijn.”** Dit vers is voldoende om velen ervan te overtuigen dat gelovigen vandaag de dag Israël hebben vervangen. Het is duidelijk te zien hoe deze leerstellingen binnen de Gereformeerde theologie allemaal met elkaar samenhangen en, nogmaals, het resultaat zijn van de oorspronkelijke verkeerde veronderstelling dat er geen toekomstige profetieën meer te verwachten zijn en dat het koninkrijk van God “geestelijk” is.

Wat is er nodig om de mogelijkheid te overwegen dat iemands overtuigingen gebaseerd kunnen zijn op fouten, of slechts gedeeltelijk waar zijn? Zodra mensen hun theologische vlag in de grond van een bepaald idee planten, kan deze handeling gemakkelijk leiden tot verdere aannames en de basis vormen voor foutieve systemen. Dit is hoe ik geloof dat al te veel goedbedoelende studenten van Gods Woord door de eeuwen heen de fout in zijn gegaan. Dit is de reden waarom ik verbonden ben met *The Word of Truth Ministry*. Onze primaire missie is om voortdurend te streven naar verdere waarheid, waarbij we altijd rekening houden met al de raad Gods. Tegelijkertijd onderzoeken we voortdurend de waarheden die we al aanhangen.

De afscheidswaarden van Paulus in Handelingen 20 aan de oudsten in Efeze waren bedoeld om hen eraan te herinneren dat hij niets had achtergehouden wat nuttig voor hen was. Hij had hen aan God en aan het Woord van zijn genade aanbevolen. Hij had hun al de raad Gods verkondigd. In de Handelingentijd was de leiding van God persoonlijk en actief in alle situaties; vandaag de dag zijn we, zoals Otis Q. Sellers vaak zei, “overgeleverd aan het geschreven Woord van God”. Laten we altijd ijverige studenten van het Woord van God zijn. Wat een voorrecht is het om vandaag de dag al de raad Gods binnen handbereik te hebben!